

IN MEMORIAM

Др ДУШАН ЈЕВТИЋ,
професор Правног факултета

На дан 11. септембра 1966. године Правни факултет у Београду изгубио је једног од најстаријих и најугледнијих чланова свог наставничког колектива — редовног професора др Душана Јевтића.

Професор др Душан Јевтић преминуо је у шездесетседмој години свога живота. Рођен је 1899. године у Београду, где је завршио основну школу и гимназију. Медицинске студије завршио је на Медицинском факултету у Грацу. По завршеним студијама и обављеном лекарском стажу др Јевтић почиње своју каријеру најпре као лекар Душевне болнице у Ковину, да би касније, после извесног времена проведеног као асистент у Државној болници у Сарајеву и Државној болници у Београду, фебруара 1941. године прешао као доцент на Правни факултет у Београду, где је, прошавши кроз сва наставничка звања, као редовни професор остао све до 1965. године, када је, принуђен на то здравственим разлозима, морао да затражи пензију. Као професор Правног факултета у Београду др Јевтић је на истом обављао и низ других важних функција, међу којима и дужност продекана Факултета и шефа Катедре кривичног права. У време док му је здравствено стање то омогућавало др Јевтић је сарађивао и на Филозофском факултету у Београду.

Научни рад др Душана Јевтића био је веома плодан. Велики број научних радова које је објавио представљају изванредан допринос научним дисциплинама којима се бавио, нарочито правној медицини којој је и дао назив под којим се она и данас на Правном факултету у Београду негује. Нарочито је велики научни и педагошки значај његових бројних уџбеника као што су „Судска медицина“, „Судска психијатрија“, „Криминална психопатологија“, а посебно његов најзначајнији рад „Судска психопатологија“, који представљају највеће домете наше науке у овој области и који ће свакако још дуго да служе као неопходан инструмент за образовање нових генерација правника у овим дисциплинама.

Човек племенитог духа и широке културе као што је био др Душан Јевтић није могао а да не да израза и својим уметничким наклоностима и способностима. Један богати опус књижевног стваралаштва (велики број приповедака, романа и позоришних комада) представља други домен културног наслеђа које иза др Јевтића остаје.

Као професор, као научни радник и као лекар др Душан Јевтић је био пример разлагања и љубави према своме позиву. Као дугогодишњи професор судске медицине, судске психопатологије и правне медицине он је своје богато знање и искуство преносио на бројне генерације правника које су изишле са Правног факултета у Београду. Чак и у периодима када је био болестан често је обављао испите студената у своме стану, а последње издање своје „Судске медицине“ припремио је у болесничкој постели.

Смрт професора др Душана Јевтића представља тежак губитак за нашу науку у области правне медицине, за његове бројне другове, и пријатеље и поштоваоце, за бројне генерације правника који су били његови ученици и за све оне који су у његовој дугогодишњој лекарској, професорској и научној каријери сарађивали са њим, тражили његове савете или од њега учили. Зато ће он и даље живети у њиховом сећању, а на Правном факултету у Београду заувек ће остати светла успомена на једног великог професора, научника, друга и пријатеља какав је био др Душан Јевтић.

Слава му!

Др Мирослав Ђорђевић

Др МИЛОШ РАДОВАНОВИЋ
професор Правног факултета

18. септембра 1966. године после кратке и злокобне болести преминуо је у Београду др Милош Радовановић, ванредни професор нашег факултета. Смрт му је прекинула живот у његовим најбољим данима. Само неколико месеци раније појавио се његов уџбеник „Кривично право — општи део“. На столу му је остао недовршени рукопис другог дела уџбеника „Кривично право — посебни део“.

Др Милош Радовановић рођен је у Крагујевцу 1913. У родном граду је учио основну и средњу школу, а правне студије је завршио са одличним успехом на Правном факултету у Београду. После одслужења војног рока ради најпре као адвокатски приправник, а затим као судијски приправник, секретар суда и судија. Истовремено наставља рад на своме даљем теоријском образовању и специјализира кривично право. 1947. постаје асистент за предмет Кривично право и сав се посвећује послу који је изванредно волео. Докторат правних наука стекао је после одличне одбране дисертације „Злоупотреба службеног положаја или овлашћења.“ После овога изабран је за доцента. 1963. путује као стипендиста УНЕСКО-а у Велику Британију и обилази неколико европских земаља, где се посебно бави студијом извршења кривичних санкција. 1964. изабран је за ванредног професора за предмет Кривично право.

Професор Радовановић је објавио низ чланака и других написа из кривичног права и пенологије. Посебно је обогатио нашу кривичноправну литературу својом монографијом „Злоупотреба службеног положаја или овлашћења“ и уџбеником „Кривично право — општи део“. Као наставник био је диван пример школског трудбеника. У области кривичног права образовао је више генерација правника и подигао добар број доктора правних наука. Последњих година руководио је и пословима катедре за кривично право. Радио је и у многим комисијама и одборима на факултету. Био је вредан и веома савестан.

Смрћу професора др Милоша Радовановића Правни факултет у Београду изгубио је једног изванредног научника, вредног и омиљеног наставника и доброг и племенитог човека.

Др Драгољуб В. Димитријевић